

متن پرسش

با سلام و خدا قوت: بنده سال گذشته توفیق یافتم و در پیاده روی اربعین شرکت کردم و بسیار خوب بود. بعد از برگشت از پیاده روی شروع به انجام کارها و فعالیتهایی در راستای اربعین برداشتم و تماما آرزو داشتم سال بعد نیز توفیق حضور پیدا کنم. شروع به مطالعه کتابها درباره ابا عبدالله (ع) کردم و ... برای رفتن به پیاده روی اربعین امسال خیلی تلاش کردم و پیگیر بودم. خیلی سنگ جلوی پایم بود و موانع زیاد بود و در نهایت در پیاده روی حضور یافتم. اما من توقع داشتم حال خوشی داشته باشم اما اصلا اینطور نشد. حظ از سفر نصییم نشد و گویا خواب بودم. به شدت از بی حالی شوکه شدم. خیلی خیلی بد گذشت. بعد از بازگشت از سفر کلا حس و حال معنوی و تعصبی که نسبت به نماز اول وقت و خواندن نوافل و زیارات و... را که انجام دادم، نداشتم. کلا افول کردم. حیرت زده هستم. چرا باید چنین حال معنوی خرابی پیدا کنم که خواندن و نخواندن نماز هم برایم فرقی نداشته باشد. نماز می خوانم اما حال ندارم. احساس می کنم حتی برای رفتن به پیاده روی اربعین امسال، خدا من را آزمود و بازنده شدم چون با بی تابی و عجلگی و زود قضاوت کردن دیگران و اینکه افرادی را مانع رفتن می دانستم و پشت سرشان قضاوتشان کردم و بدی گفتم از آنها (کار فرما و ...) الان بی حوصله نسبت به همه امور شدم. لطفا بفرمایید کجای کار من خطا بوده؟ الان احساس می کنم باید استغفار کنم اما حال استغفار هم ندارم. خدا عمر پرخیر و برکت نصیبتان کند. خدا برایتان جبران کند. مشمول دعای پرخیر و برکت امام زمان (عج) باشید. سپاسگزارم

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همان طور که حضرت سیدالشهداء «علیه السلام» آن امام کریم رؤف پذیرایی کرده اند را بپذیرید. بگو خواستی این وجه از شخصیت من را به من نشان دهی تا با ساحتی دیگر وارد عالم دین شوم؛ من به همین هم راضی هستم، تا دیروز فکر می کردم با حالت قبلی می توانم تا آخر، کار را ادامه دهم ولی معلوم شد «عالمی دیگر بیاید ساخت و از نو آدمی». موفق باشید